

[Boligministeren.]

des, at der skabes forudsætninger for at nedsætte renten yderligere, og jeg vil da også her henvide til, at den økonomiske sanering, som blev indledt ved omsforliget sidste år og videreført ved den økonomiske helhedsløsning i foråret, i de seneste måneder har medført en nedsættelse af nationalbankens diskonto med 1 pct.

Jeg skal ikke komme ind på alle enkeltheder i lovforslaget, men det er fristende at gå lidt nærmere ind på den tanke, der ligger bag lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil. Det er her, vi har bestemmelserne om fondens tilvejebringelse. Hovedideen bag disse bestemmelser er, at man skal udnytte tillægspensionsfondens midler, men her tror jeg at man har gjort regning uden vært; de penge har man taget med i puljen, og man går uden videre ud fra, at man kan overføre disse midler til den foreslåede boligfond. Det tror jeg ikke er så ligetil.

De beregninger, som tillægspensionsudvalget har udarbejdet som grundlag for tillægspensionsfondens ydelser, har selvsagt taget hensyn til den måde, hvorpå den kommende kapitaldannelse skal placeres. Det er — det fremgår af det lovforslag, der er udarbejdet af tillægspensionsudvalget i den afgivne betænkning — en forudsætning efter dette forslags § 21, stk. 1, at man „skal forvalte fondsmidlerne således, at de bliver til størst mulig gevinst for tillægspensionsordningen.“ Det føjes til, at „ved midlernes placering skal herved tilstræbes en betryggende sikkerhed, en opretholdelse af midlernes realværdi samt højest mulig forrentning“.

Det er vel i øvrigt en målsætning, som ligger bag alle fondsplaceringer, og det må vel navnlig gælde for den omtalte boligopsparingsfond, som man også ønsker at disponere over, altså en fond, hvor sparerne helt indlysende har interesse i den bedst mulige forrentning.

Når vi skal øge byggeriet, så forudsætter dette både, at vi har tilstrækkelig arbejdskraft, og også at vi har tilstrækkelige finansielle midler, og det vil i realiteten sige, at vi har en tilstrækkelig samfundsmæssig opsparing. Der tilvejebringes ikke én krone mere i kapitaldannelse, hvis man som angivet i lovforslaget blot „sætter“ sig

på midler, der er — eller skal — tilvejebringes efter det forslag, der er angivet i tillægspensionsudvalgets betænkning. Hvis vi ikke tilvejebringer tilstrækkelige finansielle midler gennem øget opsparing, må vi fremskaffe midlerne gennem udskrivning af skatter, der kan sikre det påtænkte provenu, nemlig 500 mill. kr., som anført i forslaget § 5, sammenholdt med § 18.

Hvis staten skal skaffe disse 500 mill. kr., må det som nævnt ske enten gennem nye skatteudskrivninger eller ved udstedelse af statsobligationer, og hvorledes det igen vil påvirke det traditionelle obligationsmarked, det skal der vist ikke megen fantasi til at forestille sig, og så er vi altså tilbage, hvor vi var for ikke så længe siden, nemlig i den situation, der kendetegnes ved faldende kurser og stigende effektiv rente. Mon denne udvikling er vel gennemtænkt?

Men selv under den forudsætning, at man kunne disponere frit over fondsdannelserne, måtte staten alligevel tilgodese formålet med disse fondes hensigt, nemlig den bedst mulige forrentning, det vil sige sikre disse midler i hvert fald markedsrenten, hvilket ville betyde, at man måtte yde en rente på, lad os sige $6\frac{3}{4}$ pct., som er renten for statsobligationer efter dagens kurser. Heraf følger altså, at staten måtte betale forskelsrenten fra de 4 pct. til de $6\frac{3}{4}$ pct., altså betale $2\frac{3}{4}$ pct. af 500 mill. kr., det vil sige et kapitalbeløb på knap 14 mill. kr.

Mere drejer lovforslagets realitet — så vidt jeg kan forstå — sig ikke om, og man kunne derfor have sparet sig en hel del ved at koncentrere sig om et årligt tilskud af denne størrelsesorden fremfor at opbygge hele det påtænkte apparat i forbindelse med etablering af en særlig boligfond.

Hvad kan man så få for dette beløb på knap 14 mill. kr. om året? Efter forslaget indhold skal den påtænkte subvention i form af den lave rente jo ydes til boligen og ikke til boligtageren. Forslagsstillerne ønsker altså, at subventionen skal ydes til alle boliger uden hensyn til den enkelte boligtagers sociale behov, d. v. s. uden hensyn til, om han er mindstbemidlet, mindrebemidlet eller måske ligefrem velhavende. Jeg har svært ved at se noget socialt sigte i dette forslag, og det har —